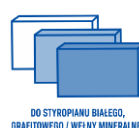

ATLAS STOPTER K-50

biała, uniwersalna zaprawa klejąca do ociepleń

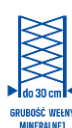
- bezpodkładowa
- do wełny mineralnej i do styropianu (również grafitowego)
- do przyklejania płyt i do warstwy zbrojonej
- wzmocniona mikrowłóknami
- bardzo dobre parametry robocze

DO STYROPIANU BIAŁEGO, GRAFITOWEGO I WEŁNY MINERALNEJ

GRUBOŚĆ STYROPIANU do 50 cm

GRUBOŚĆ WEŁNY MINERALNEJ do 30 cm

TEMPERATURA STOSOWANIA +30°C / +5°C

Właściwości

ATLAS STOPTER K-50 produkowany jest w postaci suchej mieszanki najwyższej jakości spoiwa cementowego, kruszywa i środków modyfikujących, zbrojonej włóknami polipropylenowymi.

Wysoka odporność na powstawanie mikrorys – dzięki specjalnie dobranemu stosowi nasypowemu drobnych wypełniaczy oraz dodatkowemu zbrojeniu strukturalnemu przy użyciu mikrowłókien.

Wysoka trwałość w trakcie eksploatacji – poprzez dodatek redyspersyjnych polimerów, mikrowłókien oraz specjalnych dodatków i modyfikatorów uzyskano zwiększenie trwałości kleju oraz odporności na oddziaływanie czynników atmosferycznych.

Na białym cemencie – zastosowanie białego cementu ogranicza powstawanie przebarwień lub prześwitów na tynku (szczególnie w kolorze białym oraz w kolorach pastelowych) i pozwala uniknąć dodatkowego malowania.

Posiada wysoką przyczepność – dzięki podwyższonej zawartości dyspersji polimerowych wykazuje wysoką przyczepność do betonu i płyt styropianowych. Na kształtowanie tego parametru korzystnie wpływa również zróżnicowany, szczelny stos nasypowy mieszanki kruszyw. Zaprawa mocno przylega do trudnych podłoży, np. do powierzchni pokrytych silnie przylegającymi powłokami farb.

Jest paroprzepuszczalny.

Nie wymaga stosowania podkładów pod tynki – unikalna struktura związanego kleju tworzy warstwę, do której silnie przylegają tynki cienkowarstwowe, a biały cement zmniejsza możliwość powstawania na powierzchni tego typu tynku przebarwień pochodzących z szarego cementu.

Posiada ograniczoną nasiąkliwość – wraz z warstwą tynku cienkowarstwowego doskonale zabezpiecza termoizolację przed działaniem wody.

Przeznaczenie

ATLAS STOPTER K-50 jest elementem systemów ociepleń. Służy do:

- przyklejania płyt termoizolacyjnych ze styropianu EPS (białego i grafitowego) oraz do wykonywania na nich warstwy zbrojonej,
- przyklejania płyt termoizolacyjnych z wełny mineralnej (fasadowej i lamelowej) oraz do wykonywania na nich warstwy zbrojonej.

ATLAS STOPTER K-50 polecany jest jako warstwa zbrojona pod wyprawy tynkarskie na dużych płaszczyznach zaprojektowanych w ciemnych, intensywnych kolorach - rozszerza możliwości dowolnego kształtowania kolorystyki fasad, np. pozwala na obniżenie wymaganego współczynnika HBW nawet do poziomu 10%.

Zalecany jest do prac, gdy istnieje potrzeba na elewacji łączenia dwóch różnych materiałów termoizolacyjnych wełny mineralnej oraz płyt EPS - szczególnie w przypadku elewacji na których występują zabezpieczenia przeciwożniowe.

Zalecany do prac izolacyjnych w budownictwie tradycyjnym, energooszczędnym i pasywnym - do trwałego mocowania płyt izolacji termicznej o grubości do 25 cm.

FUNKCJA W SYSTEMIE OCIEPLEŃ	
mocowanie termoizolacji w systemach ociepleń	+
wykonywanie warstwy zbrojonej w systemach ociepleń pod wszystkie tynki cienkowarstwowe ATLAS	+

RODZAJE PŁYT TERMOIZOLACYJNYCH	
plyty EPS - styropianowe białe	+
plyty EPS - styropianowe grafitowe	+
plyty XPS - z polistyrenu ekstrudowanego	stosować ATLAS STOPTER K-20
plyty z wełny mineralnej o uporządkowanej strukturze włókien (lamelowej)	+
plyty z wełny mineralnej o nieuporządkowanej strukturze włókien (fasadowej)	+

RODZAJE OBIEKTÓW	
budownictwo mieszkaniowe	+
obiekty użyteczności publicznej, oświatowe, biurowe, służby zdrowia, sportowe	+
budownictwo handlowe i usługowe	+
budownictwo przemysłowe	+
magazyny przemysłowe	+
budownictwo komunikacyjne	+
budynki gospodarcze i inwentarskie	+
garaże podziemne	stosować system ATLAS ROKER G
budynki wysokie >25 m	stosować ATLAS ROKER U
budownictwo pasywne	+
budownictwo energooszczędne	+

RODZAJ PODŁOŻA	
mur z betonu komórkowego	+
mur z cegły lub pustaków silikatowych	+
mur z cegły lub pustaków ceramicznych	+
mur z bloczków betonowych	+
mur kamienny	+
ściany z betonu wykonywanego na budowie	+
ściany z betonu prefabrykowanego	+
tynki cementowe i cementowo-wapienne	+
ściany pokryte silnie przylegającymi powłokami farb (każdorazowo wymaga oceny przyczepności)	+
stropy od strony sufitów, pod pomieszczeniami ogrzewanymi	stosować system ATLAS ROKER G

RODZAJ SYSTEMU OCIEPLEŃ	
system tradycyjny (wykończony tynkiem cienkowarstwowym)	+
system renowacyjny (docieplanie istniejących ociepleń)	+
system ceramiczny (wykończony płytkami ceramicznymi)	stosować ATLAS STOPTER K-20
system garażowy (ocieplenie stropów od strony zewnętrznej)	stosować system ATLAS ROKER G

Dane techniczne

Gęstość nasypowa (suchej mieszanki)	ok. 1,4 kg/dm ³
Proporcje mieszania woda / sucha mieszanka	0,2÷0,22 l / 1 kg 5,0÷5,5 l / 25 kg
Min/max. grubość warstwy zbrojonej - na styropianie - na wełnie	2 mm / 5 mm 4 mm / 6 mm
Przyczepność w stanie powietrzno-suchym do betonu	min. 0,25 MPa
Przyczepność w stanie powietrzno-suchym do wełny mineralnej	min. 0,08 MPa
Przyczepność w stanie powietrzno-suchym do styropianu	min. 0,08 MPa
Temperatura przygotowania zaprawy podłoża i otoczenia	od +5 °C do +30 °C
Czas dojrzewania	ok. 5 minut
Czas gotowości do pracy	ok. 4 godziny
Czas otwarty pracy	min. 25 minut

Czas podany w tabeli rekomendowany jest dla warunków aplikacji w temperaturze ok. 20 °C i 50-60 % wilgotności.

Wymagania techniczne

ATLAS STOPTER K-50 jest składnikiem złożonych systemów izolacji cieplnej z wyprawami tynkarskimi:

Nazwa systemu	Europejska Ocena Techniczna
ATLAS ROKER	ETA 06/0173

ATLAS STOPTER K-50 jest składnikiem zestawów wyrobów do wykonywania ociepleń systemami:

Nazwa systemu	Krajowa Ocena Techniczna
ATLAS ETICS	ITB-KOT-2020/1616 wydanie 3
ATLAS ROKER	ITB-KOT-2021/1919 wydanie 2
ATLAS RENOTER	ITB-KOT-2021/2020 wydanie 1

Przyklejanie płyt i warstwa zbrojona

Przygotowanie podłoża pod płyty:

Podłoże powinno być:

niezmrożone i suche,

stabilne - dostatecznie nośne, odporne na odkształcenia, pozbawione substancji obniżających przyczepność i wysezonowane,

równe - większe nierówności należy wypełnić zaprawą:

- ATLAS ZW 330,

- ZAPRAWĄ TYNKARSKĄ ATLAS,

oczyszczone - z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby,

zagruntowane - gruntowanie wykonać w przypadku podłoży zbyt chłonnych lub nierównomiernie nasiąkliwych (np. w przypadku wcześniejszych lokalnych napraw); gruntowania wymagają również słabe tynki cementowe, cementowo-wapienne, a także mury wykonane z betonu komórkowego, bloczków silikatowych lub pustaków żużlobetonowych. Do gruntowania zastosować jedną z emulsji:

- ATLAS GRUNT NKP (gotowy do użycia – bez rozcieńczenia),

- ATLAS UNI-GRUNT lub ATLAS UNI GRUNT KOLOR,

- ATLAS UNI-GRUNT ULTRA.

Przed rozpoczęciem klejenia płyt należy zamocować i wypoziomować listwę cokołową, która stanowi dolne wykończenie ocieplenia.

Szczegółowe wskazania dotyczące przygotowania podłoża, w zależności od jego rodzaju.

Rodzaj podłoża	Sposób postępowania
Tynki „głuche”	bezwzględnie usunąć
Powłoki malarskie o niskiej przyczepności i inne zanieczyszczenia osłabiające przyczepność zaprawy do podłoża	usunąć mechanicznie np. poprzez mycie hydrodynamiczne
Fasady z porażeniem mikrobiologicznym na powierzchni (grzyby, algi, porosty)	powierzchnię oczyścić mechanicznie, następnie użyć preparatu ATLAS MYKOS PLUS.
Budynki wzniesione w technologii wielkiej płyty	Oprócz oceny stanu podłoża należy sprawdzić stan połączeń między płytowych. Mogą być one wypełnione kitem, który nie pozostaje obojętny wobec materiałów termoizolacyjnych. W przypadku zaobserwowania jakichkolwiek wycieków, ubytków, spękań lub luźnych fragmentów, należy je usunąć. Wszędzie tam, gdzie stan kitu jest właściwy, zaleca się pokryć go masą klejową, tworząc barierę oddzielającą go od termoizolacji.

Przyklejanie płyt

Przygotowanie kleju

Materiał z worka należy wsypać do naczynia z odmierzoną ilością wody (proporcje podane w Danych Technicznych) i mieszać mieszarką wolnoobrotową z mieszadłem do zapraw, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Rozrobiony klej należy odstawić na 5 minut i ponownie wymieszać. Przygotowany w ten sposób klej należy wykorzystać w ciągu ok. 4 godzin.

Przyklejanie płyt z wełny mineralnej

Powierzchnię płyt należy cienko przeszpaclować zaprawą, a następnie nałożyć na nią „właściwą warstwę” i przeciągnąć pacą zębatą o wymiarach zębów 10 x 10 mm.

Płyty izolacyjne kleić przy zachowaniu mijankowego układu spoin pionowych. Bezpośrednio po nałożeniu zaprawy klejącej płytę należy przyłożyć do podłoża, a następnie dobić dożądanego położenia. Do mocowania za pomocą łączników mechanicznych można przystąpić najwcześniej po upływie doby od przyklejenia płyt. Należy stosować dyble z trzpieniem metalowym, ocynkowanym w ilości zgodnej z projektem technicznym ocieplenia, min. 4 szt/m².

Przyklejanie płyt styropianowych

Zaprawę klejącą należy nanieść na wewnętrzną stronę płyty metodą „pasmowo-punktową”. Szerokość pryzmy obwodowej, ułożonej wzdłuż krawędzi płyty, powinna wynosić co najmniej 3 cm. Na pozostałą powierzchnię należy nałożyć równomiernie 6÷8 placków o średnicy min. 8 cm. W sumie należy nałożyć taką ilość masy, aby pokrywała co najmniej 40 % powierzchni płyty (po dociśnięciu płyty do podłoża min. 60 %) i zapewniała stabilne mocowanie płyty na ścianie. Zaprawę klejącą nanosi się jedynie na powierzchnię płyt izolacyjnych, nigdy na podłoże. Zaleca się, aby grubość zaprawy pod płytą po dociśnięciu nie przekraczała 10 mm. Przy równych i gładkich podłożach, dopuszczalne jest równomierne rozprowadzanie zaprawy pacą zębatą po całej powierzchni płyty. Wielkość zębów pacy powinna wynosić nie mniej niż 10 x 10 mm.

Płyty izolacyjne kleić przy zachowaniu mijankowego układu spoin pionowych. Bezpośrednio po nałożeniu zaprawy klejącej płytę należy przyłożyć do podłoża, a następnie dobić dożądanego położenia za pomocą łąty. Do mocowania za pomocą łączników mechanicznych można przystąpić najwcześniej po upływie doby od przyklejenia płyt. W przypadku dodatkowego mocowania należy stosować łączniki z trzpieniem tworzywowym lub stalowym w ilości zgodnej z projektem technicznym ocieplenia, min. 4 szt/m².

Warstwa zbrojona

Przygotowanie kleju

Materiał z worka należy wsypać do naczynia z odmierzoną ilością wody (proporcje podane w Danych Technicznych) i mieszać mieszarką wolnoobrotową z mieszadłem do zapraw, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Rozrobiony klej należy odstawić na 5 minut i ponownie wymieszać. Przygotowany w ten sposób klej należy wykorzystać w ciągu ok. 4 godzin.

Przygotowanie płyt z wełny mineralnej pod warstwę zbrojoną

Powierzchnia płyt powinna być wolna od szronu, równa, czysta, stabilna.

Wykonywanie warstwy zbrojonej na płytach z wełny mineralnej

Do wykonania warstwy zbrojonej można przystąpić nie wcześniej niż po trzech dniach od przyklejenia płyt. Warstwę zbrojoną stanowi siatka zbrojąca, wykonana z włókna szklanego, zatopiona w zaprawie klejącej. Na zamocowane płyty należy nałożyć warstwę zaprawy w 2/3 końcowej ilości i rozprowadzić ją równomiernie po powierzchni pacą zębatą. W zaprawie zatopić napięty pas siatki. Następnie nałożyć pozostałą 1/3 ilości zaprawy i dokładnie zagładzić powierzchnię. Pozostałe nierówności po wyschnięciu zaprawy należy zeszlifować, ponieważ mogą uniemożliwić prawidłowe wykonanie tynku.

W celu uniknięcia zarysowań w narożach otworów należy pod kątem 45 stopni wkleić dodatkowe paski siatki o wymiarach min. 20 x 35 cm. Wzmocnienia powinny znajdować się pod właściwą warstwą zbrojoną.

Przygotowanie płyt styropianowych pod warstwę zbrojoną

Powierzchnia płyt przed wykonaniem na nich warstwy zbrojonej powinna być wolna od szronu, równa, czysta, stabilna i odpylona. Przed wykonywaniem warstwy zbrojonej płyty należy przeszlifować i odpylić.

Wykonywanie warstwy zbrojonej na płytach styropianowych

Do wykonania warstwy zbrojonej można przystąpić nie wcześniej niż po trzech dniach od przyklejenia płyt. Warstwę zbrojoną stanowi siatka zbrojąca, wykonana z włókna szklanego, zatopiona w zaprawie klejącej.

Warstwę zbrojoną wykonuje się w jednej operacji poprzez równomierne nałożenie zaprawy pacą (np. zębatą o rozmiarze zębów 6-10 mm), a następnie rozłożenie siatki zbrojącej i zatopienie jej przy użyciu pacy, jednocześnie szpachlując na gładko. Ważne jest aby siatka zbrojąca była niewidoczna i całkowicie zatopiona w kleju. Siatkę należy układać na zakład o szerokości min. 10 cm.

Pozostałe nierówności po wyschnięciu zaprawy należy zeszlifować, ponieważ mogą uniemożliwić prawidłowe wykonanie tynku.

W celu uniknięcia zarysowań w narożach otworów należy pod kątem 45 stopni wkleić dodatkowe paski siatki o wymiarach min. 20 x 35 cm. Wzmocnienia powinny znajdować się pod właściwą warstwą zbrojoną.

Prace wykończeniowe

Do tynkowania można przystąpić, po wyschnięciu zaprawy (ok. 3 dni) i gdy warunki atmosferyczne będą odpowiadały wymaganiom wskazanym w Kartach Technicznych tynków cienkowarstwowych

Zużycie

Dokładne zużycie jednostkowe materiału zależy jest od parametrów podłoża (m.in. stopnia równości) oraz od przyjętej technologii przyklejania płyt.

Przyklejanie płyt styropianowych: od 4,0 do 5,0 kg/m².

Wykonanie warstwy zbrojonej: od 3,0 do 3,5 kg/m².

Przyklejanie płyt z wełny: od 4,5 do 5,5 kg/m².

Wykonanie warstwy zbrojonej: od 5,5 do 6,5 kg/m².

Opakowania

Worki papierowe 25 kg.

Informacje o bezpieczeństwie

Informacje o bezpieczeństwie podane są na opakowaniu produktu i w Karcie Charakterystyki, dostępnej na www.atlas.com.pl.

Przechowywanie i transport

Informacje o przechowywaniu i transporcie podane są na opakowaniu produktu i w Karcie Charakterystyki, dostępnej na www.atlas.com.pl.

Okres przechowywania produktu (przydatności do użycia) wynosi 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu.

Ważne informacje dodatkowe

Nie przyklejać nagrzanego styropianu grafitowego. Nie dopuszczać do nagrzewania styropianu grafitowego w trakcie jego montażu oraz w czasie wstępnego wiązania kleju. Nagrzanie styropianu grafitowego, na którymś z wymienionych etapów może skutkować odspojeniem styropianu od kleju.

Parametry zaprawy wykorzystane są w pełni wówczas, gdy stosowana jest wraz z pozostałymi elementami systemu oraz zgodnie z technologią jego wykonywania.

W trakcie robót konieczne jest stosowanie osłon na rusztowaniach. Nie wolno prowadzić prac w czasie opadów śniegu lub deszczu oraz przy silnym wietrze.

W razie konieczności klejenia płyt styropianowych na słabych podłożach, o nośności trudnej do określenia (np. niestabilnych, pyłących, trudnych do oczyszczenia) zaleca się wykonać próbę przyczepności. Polega ona na przyklejeniu w charakterystycznych (istotnych, reprezentatywnych) miejscach elewacji, kostek styropianu o wymiarach 10x10x10 cm i sprawdzeniu połączenia:

- po 3 dniach w przypadku normowych warunków,

- po 5 dniach gdy temperatura wynosi poniżej 10 °C i wilgotność powyżej 80 %.

Wytrzymałość podłoża można uznać za dostateczną, jeżeli podczas odrywania ręką styropian ulegnie rozerwaniu. Gdy kostka zostanie oderwana wraz z zaprawą i warstwą podłoża to podłoże nie jest wystarczająco nośne. Dalsze postępowanie w takim przypadku, np. określenie sposobu usunięcia słabej warstwy, powinno być opisane w projekcie technicznym ocieplenia.

Narzędzia należy czyścić czystą wodą, bezpośrednio po użyciu. Trudne do usunięcia resztki związanej już zaprawy zmywa się środkiem ATLAS SZOP.

Informacje zawarte w Karcie Technicznej stanowią podstawowe wytyczne, dotyczące stosowania wyrobu i nie zwalniają z obowiązku wykonywania prac zgodnie z zasadami sztuki budowlanej i przepisami BHP. Wraz z wydaniem niniejszej karty technicznej, wszystkie poprzednie tracą ważność. Aktualna dokumentacja techniczna produktu dostępna jest na www.atlas.com.pl.

Treść Karty Technicznej oraz użyte w niej oznaczenia i nazwy handlowe są własnością Atlas sp. z o. o. Ich nieuprawnione wykorzystanie będzie sankcjonowane.

Data aktualizacji: 2023-05-16